

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/80/2020
Identifikačné číslo spisu: 1517010005
Dátum vydania rozhodnutia: 27.04.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:1517010005.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kostolanskej a členov senátu JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a JUDr. Petra Kaňu na neverejnom zasadnutí s následným verejným vyhlásením rozsudku 27. apríla 2022 v Bratislave, v trestnej veci obvineného Ing. P. P. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 písm. b) Trestného zákona v znení účinnom v čase spáchania skutku, o dovolaní obvineného Ing. P. P. proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 4To/79/2019 z 23. januára 2020, takto

rozhodol:

I.

Podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku, z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. g), písm. i) Trestného poriadku, rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 4To/79/2019 z 23. januára 2020

bol porušený zákon

v ustanoveniach § 317 ods. 1, § 163 ods. 3, § 268 ods. 2 Trestného poriadku, § 143 ods. 2 Trestného poriadku, § 2 ods. 1 písm. b) v spojení s § 15 ods. 1 písm. a), písm. b) zák. č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov

v neprospech obvineného Ing. P. P..

II.

Podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku sa z r u š u j e rozsudok Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 4To/79/2019 z 23. januára 2020.

Zrušuje sa aj rozsudok Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 2T/1/2017 z 12. marca 2019, ktorého súčasťou je opravné uznesenie Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 2T/1/2017 zo 14. mája 2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 4Tos/87/2019 zo 16. júla 2019, a zrušujú sa aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku sa prikazuje Okresnému súdu Bratislava V, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

III.

Podľa § 380 ods. 2 Trestného poriadku obvinený Ing. P. P., nar. X. F. XXXX v V., trvale bytom V., Z. XX, s a n e b e r i e do väzby.

Odôvodnenie

Okresný súd Bratislava V (ďalej tiež „súd I. stupňa“) rozsudkom, sp. zn. 2T/1/2017 z 12. marca 2019, v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 2T/1/2017 zo 14. mája 2019 a v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 4Tos/87/2019 zo 16. júla 2019, uznal obvineného Ing. P. P. za vinného pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 3 písm. b), písm. d) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

- od presne nezisteného času roku 2002 do roku 2013 najmä v V. v byte na Z. ulici XX hrubým spôsobom fyzicky aj psychicky zaobchádzal so svojou manželkou L. P., a to tak, že ju presne nezisteného dňav roku 2002 hodil o skriňu a chytil ju za vlasy, kľáčal jej na hrudníku a držal jej ústa, ďalej presne nezisteného dňa v roku 2002 alebo v roku 2003 do nej strčil, pričom si udrela hlavu do skrinky, niekedy v roku 2004 do nej kopal, v rokoch 2010 alebo 2011 kopol do fľaše, ktorá jej následne trafila do tváre, v presne nezistený deň roku 2013 celou silou buchol do nej dverami, asi v auguste roku 2013 jej dvakrát kopol do nôh, od roku 2002 sa jej vyhrážal zabitím napríklad tak, že poslal jej matke SMS správu, že ak sama poškodená z okna nevyskočí, že jej niekto pomôže, taktiež v roku 2011 sa jej telefonicky vyhrážal zabitím, opakovane sa jej vyhrážal vyhodením z bytu, vulgárne jej nadával, poškodzoval ich spoločný majetok tak, že žehličkou pripaľoval koberec, rozkopal dvere, ponížoval ju, pohrdavo sa k nej správal, odopieral jej oddych a spánok napríklad tým, že jej v noci a skoro ráno svietil do očí lampou, blikal ňou po celej izbe, štrngal kľúčmi a robil aj ďalšie schválnosti, len aby nemohla spať, alebo aby ju zobudil, v presne nezistený deň v roku 2013 si k nej ľahol do postele a vykrikoval, že pištoľou spraví „bum, bum, bum“, taktiež zhruba od roku 2008 najmä psychicky ponížoval a zastrašoval svoje dve deti, syna U. P., nar. XX. U. XXXX a dcéru M. P., nar. XX. L. XXXX, a to tak, že im vulgárne viackrát nadával, úmyselne do nich strkal, ďalej sa im vyhrážal, že ich zbije, hrubo ich chytal za ruky, bil ich rukami po celom tele, tvári aj vtedy, keď bránili svoju mamu, odopieral im a aj svojej manželke, vstup do kúpeľne a kuchyne, čím im spôsoboval fyzické a psychické utrpenie.

Za to obvinenému súd I. stupňa podľa § 208 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j), § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obvineného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 51 ods. 4 písm. e) Trestného zákona uložil obvinenému povinnosť spočívajúcu v príkaze osobne sa ospravedlniť poškodenej L. P., nar. X. U. XXXX, poškodenej M. P., nar. XX. L. XXXX a poškodenému U. P., nar. XX. U. XXXX.

Proti rozsudku súdu I. stupňa podal obvinený odvolanie, na podklade ktorého Krajský súd v Bratislave (ďalej tiež „odvolací súd“) rozsudkom, sp. zn. 4To/79/2019 z 23. januára 2020 podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku rozsudok súdu I. stupňa zrušil v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám rozhodol tak, že obvineného uznal za vinného pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 písm. b) Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku „na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku“.

Za to uložil odvolací súd obvinenému podľa § 208 ods. 2 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku, § 36 písm. j), § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

* * *

Proti naposledy označenému rozsudku odvolacieho súdu podal obvinený prostredníctvom obhajkyne (JUDr. Eva Mišíková) dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. g), písm. h), písm. i) Trestného poriadku, na následnom argumentačnom podklade :

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku:

Rozsudkom odvolacieho súdu došlo k zrušeniu rozsudku súdu I. stupňa v celom rozsahu, t. z. vo všetkých výrokoch. Rozsudok odvolacieho súdu však vo výrokovej časti neobsahuje žiadny skutok, ktorého sa mal dopustiť. S poukazom na § 163 ods. 3 Trestného poriadku neexistuje žiadne rozhodnutie a ani žiadny výrok príslušného súdneho orgánu, ktorý by autoritatívne vyslovil záver, na základe akého konania bol odsúdený. Skutok musí byť v tzv. skutkovej vete rozsudku vymedzený tak, aby zodpovedal všetkým znakom skutkovej podstaty trestného činu. Pre absenciu popisu skutku došlo aj k nesprávnemu právnemu posúdeniu skutku. Odsúdený bol aj za písm. b) pri kvalifikovanej skutkovej podstate ods. 2 ustanovenia § 208 Trestného zákona. Vzhľadom na absenciu skutku vo výroku rozsudku odvolacieho súdu došlo aj k absencii vyjadrenia okolnosti, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, čo spôsobilo nesprávne použitie právnej kvalifikácie skutku podľa § 208 ods. 2 písm. b) Trestného zákona. Z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu vyplýva, že odvolací súd mal na mysli použitie § 208 ods. 2 písm. d) Trestného zákona a nie § 208 ods. 2 písm. b) Trestného zákona. Všetky tieto skutočnosti spôsobujú zmätočnosť a nepreskúmateľnosť rozsudku odvolacieho súdu. Súd I. stupňa uznal obvineného za vinného pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 3 písm. b), písm. d) Trestného zákona s trestom odňatia slobody vo výmere 7 rokov. V písomnom vyhotovení rozsudku súdu I. stupňa bolo uvedené uznanie za vinného pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona s trestom odňatia slobody vo výmere 3 roky so skúšobnou dobou v trvaní 4 roky a probačným dohľadom. Súd I. stupňa uviedol, že právnú kvalifikáciu zvyšuje z osobitného motívu a zo závažnejšieho spôsobu konania, ale tieto závery neoprel o ustanovenia § 138 , resp. § 140 Trestného zákona a ani ich neodôvodnil, takže nebolo možné zistiť, čo súd I. stupňa viedlo k úvahám. Rozsudkom odvolacieho súdu bol uznaný za vinného zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, teda spáchania trestného činu z osobitného motívu podľa § 140 Trestného zákona. Skutkový dej, ktorý bol v trestnom konaní dokazovaný, však celkom zjavne nenaplnia ani jednu z podmienok uvedených v ustanovení § 140 Trestného zákona.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. b), písm. h) Trestného poriadku:

Vo výroku rozsudku odvolacieho súdu došlo k aplikácii § 208 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, naopak v odôvodnení sa nachádza argumentácia k naplneniu § 208 ods. 2 písm. d) Trestného zákona. Argumentáciou odvolacieho súdu na strane 16 došlo k nesprávnemu extenzívnemu výkladu pojmu po dlhší čas. Bez takéhoto extenzívneho výkladu by bol obvinenému uložený miernejší trest, čím je naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku. Pojem po dlhší čas nie je možné aplikovať ani z formálneho hľadiska, pretože argumentácia odvolacieho súdu o čase 16 rokov nie je pravdivá v komparácii so skutkom, kde sa uvádza obdobie od 2002 do 2013, čo predstavuje 11 rokov, pričom ani toto obdobie nie je pravdivé. V období rokov 2004 až 2008 bol v X. a len počas dvoch rokov bola za ním L. P. s deťmi. Podľa znalkyne PhDr. W. F., PhD. (ďalej aj „znalkyňa W. F.“) poškodení uvádzali, že v X. bol iba jeden konflikt počas štyroch rokov, pričom od 4. júla 2011 do júna 2013 bol od exmanželky a detí odsťahovaný a teda sa nedopúšťal konania, ktoré sa mu kladie za vinu. Z dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku vyplýva aj existencia dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, pretože súd rozhodol v nezákonnom zložení a mal rozhodovať samosudca a nie senát. Obžaloba bola podaná 3. januára 2017 výlučne podľa § 208 ods. 1 Trestného zákona. Na hlavnom pojednávaní však prokurátor predniesol obžalobu podľa § 208 ods. 3 písm. b) Trestného zákona. Zmena právnej kvalifikácie po podaní obžaloby neprináleží prokurátorovi, ale výlučne súdu. Ak totiž prokurátor mieni skutok posudzovať ako iný trestný čin, než ako ho posudzoval policajt, upozorni na to pred podaním obžaloby obvineného, obhajcu a poškodeného.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. g) Trestného poriadku:

Podľa odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu jeho vina bola preukázaná najmä výpoveďami poškodených a znaleckým posudkom RNDr. Mgr. Y. M., PhD. (ďalej aj „znalec Y. M.“). Ostatné dôkazy boli len dôkazmi sprostredkovanými poškodenými, prípadne išlo o dôkaz nepreukazujúci podstatu veci, a následne išlo už len o dôkazy preukazujúce nevinu. Svedkyne L. E. a B. E. nemali žiadne priame vedomosti o spáchaní skutku. Znalčka W. F. neposudzovala poškodenú L. P. Naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku je v zabezpečení znaleckého posudku Y. M., znalca z odboru psychológie, odvetvie klinická psychológia dospelých a psychológia sexuality, ktorý vyšetroval poškodenú L. P., pretože bol získaný v rozpore so zásadou kontradiktórnosti, za súčasného porušenia práva na obhajobu a bol získaný aj nezákonným spôsobom, čo zodpovedá dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku. Skutková veta výrokovej časti uznesenia o začatí trestného stíhania podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku z 31. októbra 2013 znie „Ing. P. P. od presne nezisteného času fyzicky týral svoju manželku L. P. a to tak...“. Z tejto formulácie je zrejmé, že sa jedná o uznesenie o začatí trestného stíhania podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku len formálne, materiálne ide o uznesenie o vznesení obvinenia, keďže tu bol označený ako páchatel'. Predmetný znalecký posudok bol zabezpečený v čase medzi začatím trestného stíhania a formálnym vznesením obvinenia, čím je znalecký posudok nezákonný a nie je možné nezákonnosť znaleckého posudku napraviť ani výsluchom znalca na hlavnom pojednávaní. Rovnaký procesný nedostatok sa týka aj znaleckého posudku znalkyne W. F., vyhotovený viac ako mesiac pred vznesením obvinenia. Znalčka W. F. bola zapísaná zo zoznamu znalcov až 11. decembra 2017, pričom v čase vypracovania znaleckého posudku na prelome rokov 2015 - 2016 nebola znalčkou a z tohto dôvodu, bez splnenia podmienok podľa § 143 ods. 2 Trestného poriadku, nemohla znalecký posudok vypracovať. Z uznesenia o jej príbratí do konania a ani z jej sľubu nemožno zistiť, či boli splnené podmienky podľa § 143 ods. 2 Trestného poriadku na jej príbratie, teda nie je možné preskúmať zákonnosť dôkazu a v tomto prípade platí prezumpcia procesnej nepoužiteľnosti tohto dôkazu. Za procesne nepoužiteľný z rovnakého dôvodu je možné považovať aj jej výsluch na hlavnom pojednávaní v procesnom postavení znalkyne. Bolo znemožnené uplatňovať právo na obhajobu formou podania opravného prostriedku proti uzneseniu o príbratí znalca Y. M., pričom súd sa touto námietkou odmietol zaoberať s odôvodnením, že znalca možno namietat' iba v rámci opravného prostriedku. Na hlavnom pojednávaní obvinený navrhol vypracovať k osobe poškodenej L. P. nový znalecký posudok, pričom tak súd I. stupňa ani odvolací súd o tomto návrhu doposiaľ vôbec nekonali, žiadnym spôsobom sa týmto návrhom nezaoberali a nerozhodli o ňom. Súd I. stupňa nereagoval ani na návrh obhajoby na hlavnom pojednávaní 27. marca 2018, aby nebol znalecký posudok Y. M. vykonaný na hlavnom pojednávaní z dôvodu jeho nezákonnosti, čím došlo k naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Súd I. stupňa a ani odvolací súd vôbec nevzali do úvahy časť znaleckého posudku PhDr. Y. F., CSc. (ďalej aj „znalec Y. F.“), v ktorom sa tento znalec vyjadruje k správnosti postupov Y. M. s odôvodnením, že znalcovi Y. F. neprináleží hodnotiť závery znalca Y. M.. V rámci dlhoročnej súdnej praxe súdy bežne vypočúvajú na hlavnom pojednávaní znalcov, ktorí sa pri spornosti vzájomných záverov vyjadrujú k záverom iných znalcov vo vzťahu k použitým metódam a postupom. Znalecký posudok znalca Y. M. nie je z obsahového hľadiska urobený podľa správnej metodiky. Znalecké dokazovanie bolo vykonané nekontradiktórnym spôsobom, bola porušená rovnosť strán, súd nevyhovел návrhu na vykonanie nestranného znaleckého kontradiktórneho skúmania duševného stavu poškodenej L. P., čím bolo výrazným spôsobom porušené právo obvineného na obhajobu. Súd bol povinný príbrať do konania ďalšieho znalca, resp. znalecký ústav na posúdenie správnosti týchto dvoch proti sebe stojacich odborných názorov. Nebola dodržaná rovnosť strán v prístupe k znalcom, pretože súd I. stupňa ani odvolací súd nemali žiadny dôvod neumožniť mu dokazovať nesprávnosť záverov nezákonného znaleckého posudku Y. M.. Všetci traja poškodení L. P., M. P. a U. P. mali procesné postavenie svedkov a napriek tejto skutočnosti predsedníčka senátu umožnila na hlavnom pojednávaní 27. marca 2018 všetkým trom, dovtedy nevypočutým svedkom, prítomnosť pri výsluchu obvineného a ďalej dovtedy nevypočutým svedkom M. P. a U. P. umožnila prítomnosť pri výsluchu svedkov L. P. a L. E. a pri výsluchu znalcov W. F., Y. F. a Y. M.. Následne predsedníčka senátu súdu I. stupňa 17. apríla 2018 vykonala opatrenia na zabezpečenie samostatných výsluchov M. P. a U. P., takýto postup predsedníčky senátu však už nie je spôsobilý napraviť vady konania z predchádzajúceho hlavného

pojednávania, ktorý postup spôsobil nezákonnosť a procesnú nepoužiteľnosť všetkých troch výpovedí svedkov - poškodených L. P., M. P. a U. P.. Bolo znemožnené právo obhajoby dávať svedkom otázky k rozporom vo výsluchoch iných svedkov a preukázať nevinu prostredníctvom nezrovnalostí vo výpovediach svedkov. Z toho istého dôvodu nie je možné za zákonné považovať ani výsluchy znalcov a svedkyne L. E..

Navrhol, aby dovolací súd v zmysle § 386 ods. 1 Trestného poriadku vyslovil rozsudkom porušenie zákona z dovolacích dôvodov v zmysle § 371 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. g), písm. h) a písm. i) Trestného poriadku a aby v zmysle § 386 ods. 2 Trestného poriadku rozsudok odvolacieho súdu a rozsudok súdu I. stupňa zrušil, a aby zrušil aj prípadné ďalšie rozhodnutia na zrušený rozsudok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a aby podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázal súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol. Navrhol, aby dovolací súd podľa § 380 ods. 4 Trestného poriadku prerušil výkon napadnutého rozsudku odvolacieho súdu a aby podľa § 380 ods. 2 Trestného poriadku rozhodol o väzbe tak, že ho ponechá na slobode.

Dovolanie obvineného bolo doručené na vyjadrenie prokurátorovi Okresnej prokuratúry Bratislava V, ktorý sa k dovolaniu obvineného nevyjadril.

* * *

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) primárne skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu [§ 368 ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku), na príslušnom súde (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku), pri využití riadneho opravného prostriedku (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku) a dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku).

Pripomína, že v zmysle § 385 ods. 1 Trestného poriadku dovolací súd je viazaný dovolacími dôvodmi, ktoré sú v dovolaní uvedené, pričom táto viazanosť sa týka vymedzenia chýb vytýkaných napadnutému rozhodnutiu a konaniu, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku) a nie právnych dôvodov dovolania v ňom uvedených v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Trestného poriadku (R 120/2012 - I.).

Poznamenáva tiež, že dovolanie je jeden z mimoriadnych opravných prostriedkov v rámci trestného konania, ktorý je spôsobilý privodiť prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí a preto ho možno aplikovať iba v prípadoch, ak to je odôvodnené závažnosťou pochybenia napadnutého rozhodnutia súdu.

S ohľadom na povahu dovolacieho konania, ktoré je ako návrhové konanie vždy podmienené návrhom oprávnenej osoby znalej práva - minister spravodlivosti, generálny prokurátor, obhajca v mene obvineného, najvyšší súd je viazaný podaným návrhom do takej miery, že v rámci prieskumu dodržiavania zákonnosti nemôže ísť nad rámec návrhu a v ňom špecifikovaných dôvodov dovolania (§ 385 Trestného poriadku).

* * *

Podľa § 382a Trestného poriadku dovolací súd môže rozhodnúť aj na neverejnom zasadnutí o dovolaní, ak zistí, že dôvody dovolania, ktoré bolo podané v prospech obvineného, sú zjavne preukázané a je zrejmé, že vytýkané nedostatky povedú k postupu podľa § 386 a § 388 ods. 1.

Podľa § 386 Trestného poriadku, ak bol dovolacím súdom zistený dôvod dovolania podľa § 371, vysloví rozsudkom porušenie zákona v príslušných ustanoveniach, o ktoré sa tento dôvod opiera (ods. 1).

Súčasne s výrokom uvedeným v odseku 1 dovolací súd zruší napadnuté rozhodnutie alebo jeho časť, alebo aj chybné konanie, ktoré napadnutému rozhodnutiu predchádzalo. Po zrušení rozhodnutia odvolacieho súdu dovolací súd podľa okolností prípadu zruší aj predchádzajúce rozhodnutie súdu prvého stupňa. Ak je nezákonný len niektorý výrok napadnutého rozhodnutia alebo rozhodnutia súdu prvého stupňa, a ak ho možno oddeliť od ostatných, zruší dovolací súd len tento výrok. Ak však zruší hoci len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad. Zruší aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad (ods. 2).

Podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku dovolací súd po zrušení napadnutého rozhodnutia alebo niektorého jeho výroku prikáže spravidla súdu, o ktorého rozhodnutie ide, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

* * *

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 163 ods. 3 Trestného poriadku výrok, ktorým sa obžalovaný uznáva za vinného alebo ktorým sa spod obžaloby oslobodzujú, musí presne označovať trestný čin, ktorého sa výrok týka, a to nielen zákonným pomenovaním a uvedením právnej kvalifikácie, ale aj uvedením miesta, času a spôsobu spáchania, prípadne aj s uvedením iných skutočností potrebných na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným, ako aj uvedením všetkých zákonných znakov vrátane tých, ktoré odôvodňujú určitú trestnú sadzbu.

Podľa stanoviska uverejneného v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 14/2019 - I odsudzujúci výrok o vine má jednak skutkovú časť (vetu), a jednak právnu časť, teda právnu vetu a právnu kvalifikáciu. Skutková veta odráža faktické okolnosti, ktoré sú právne relevantné z hľadiska základnej alebo kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu, teda kvalifikačne použitého ustanovenia osobitnej časti Trestného zákona.

V reakcii na argumentáciu obvineného dovolací súd prisvedčuje správnosti jeho námietky že výrok, ktorým bol uznaný za vinného, musí v súlade s ustanovením § 163 ods. 3 Trestného poriadku presne označovať trestný čin, ktorého sa výrok týka, a to nielen zákonným pomenovaním a uvedením príslušného zákonného ustanovenia, ale i uvedením miesta, času a spôsobu spáchania, prípadne i uvedením iných skutočností potrebných na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným, ako aj uvedením všetkých zákonných znakov vrátane tých, ktoré odôvodňujú určitú trestnú sadzbu.

Odvolací súd, ktorý napadnutým rozsudkom zrušil rozsudok súdu I. stupňa v celom rozsahu, t. j. aj vo výroku o vine, tak bol povinný vymedziť vo výrokovej časti odsudzujúceho rozsudku skutok, pre ktorý obvineného (z pohľadu odvolacieho konania „obžalovaného“) uznáva za vinného a od ktorého odvodzuje jeho právnu kvalifikáciu ako zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 písm. b) Trestného zákona.

Odvolací súd preto pochybil, keď vo výroku o vine neformuloval tzv. skutkovú vetu. (S 14/2019- I). Pokiaľ vo výroku o vine uviedol, že obvineného uznáva za vinného „na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku“, teda uspokojil sa vo vzťahu k formulácii skutku s takýmto odkazovým výrokom na skutkovú vetu rozsudku súdu I. stupňa, treba zdôrazniť, že takto odkazoval na skutkovú vetu výroku rozhodnutia súdu I. stupňa, ktorý sám, bezprostredne tomu predchádzajúcim vlastným výrokom, zrušil, t. j. de facto odkazoval na zrušenú (neexistujúcu) skutkovú vetu.

Bez skutkovej vety výroku o vine rozsudku odvolacieho súdu potom celkom odpadá možnosť posúdenia

správnosti právnej kvalifikácie trestného činu.

Námietky dovolateľa proti správnosti právnej kvalifikácie skutku sú tak opodstatnené už len vzhľadom na absenciu skutku samého.

Ďalšie námietky obvineného k právnej kvalifikácii skutku (ktorý absentuje), napr. ohľadne správnosti kvalifikačného momentu - spáchanie činu závažnejším spôsobom konania (po dlhší čas) sú tak opodstatnené už len z pohľadu vyššie uvedeného, bez ďalšieho.

Navyše však je potrebné konštatovať dôvodnosť aj tej dovolacej námietky, ktorou obvinený namieta právnu kvalifikáciu s odkazom na § 208 ods. 2 písm. b) Trestného zákona (spáchanie činu z osobitného motívu), keď odvolací súd v odôvodnení rozhodnutia tento kvalifikačný moment vôbec nezdôvodňuje a zdôvodňuje v rozpore s tým naplnenie kvalifikačného momentu podľa písm. d) uvedeného ustanovenia (závažnejší spôsob konania - po dlhší čas). V uvedených častiach je preto napadnutý rozsudok odvolacieho súdu vnútorne rozporný z pohľadu jeho výroku a odôvodnenia.

* * *

Podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Tento dovolací dôvod možno úspešne uplatňovať len v takých prípadoch, keď zistené porušenie zákona svojou povahou a závažnosťou zodpovedá porušeniu práva na spravodlivý proces podľa článku 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Nesprávny procesný postup pri získaní alebo vykonávaní dôkazov, tak môže viesť k naplneniu tohto dovolacieho dôvodu iba vtedy, ak mal negatívny materiálny dopad na práva obvineného, teda vtedy, ak odsúdenie obvineného bolo založené výlučne alebo v rozhodujúcej miere na dôkaze, ktorého získanie alebo vykonanie sa spochybňuje.

Z pohľadu dovolateľom vytýkaných chýb (napadnutému odvolaciemu rozhodnutiu rozhodnutiu súd I. stupňa) správne subsumovaných pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku, dovolací súd priznáva relevanciu dovolacej námietke obvineného o nezákonnosti pribratia znalkyne PhDr. W. F., PhD. v prípravnom konaní (uznesením policajta Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave V, odboru kriminálnej polície, ČVS: ORP-871/1-OVK-B5-2013 z 2. decembra 2015) za účelom zodpovedania otázok ohľadom duševného stavu poškodeného U. P. a poškodenej M. P., dôsledkom ktorého je nezákonnosť ňou vypracovaného znaleckého posudku aj jej výsluch ako znalkyne na hlavnom pojednávaní z 27. marca 2018 (č. l. 232 spisu), ktorá nachádza svoj odraz v procesnej nepoužitelnosti znaleckého posudku č. X/XXXX z 27. januára 2016 a výpovede znalkyne na hlavnom pojednávaní z 27. marca 2018 (č. l. 232 spisu).

Namieste je zdôrazniť, že obvinený vo vzťahu k tejto námietke splnil podmienku dovolania upravenú v § 371 ods. 4 Trestného poriadku tým, že obdobnú námietku vzniesol aj v pôvodnom konaní - jednak v záverečnej reči pred súdom I. stupňa a taktiež v odvolaní.

Zo zoznamu znalcov vedenom Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej tiež „zoznam znalcov“) v rozhodnom čase - v čase pribratia znalkyne postupom podľa § 142 ods. 1 Trestného poriadku dňa 2. decembra 2015, vyplýva, že PhDr. W. F., PhD. nebola zapísaná (evidovaná) v zozname znalcov (zapísaná do tohto zoznamu bola až 11. decembra 2017 pod č. XXXXXX a to pre odbor klinická psychológia detí a poradenská psychológia).

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov znalec, tlmočník alebo prekladateľ je fyzická osoba alebo právnická osoba splnomocnená štátom na vykonávanie činnosti podľa tohto zákona, ktorá je
a) zapísaná v zozname znalcov, tlmočníkov a prekladateľov alebo
b) nezapísaná v tomto zozname, ak je ustanovená za znalca, prekladateľa alebo tlmočníka podľa § 15.

Podľa § 15 citovaného zákona (Výkon činnosti osobami nezapísanými v zozname)

1/ V konaní pred súdom alebo iným orgánom verejnej moci možno ustanoviť za znalca, tlmočníka alebo prekladateľa aj osobu, ktorá nie je zapísaná v zozname, ak má potrebné predpoklady, súhlasí s ustanovením a

a) v príslušnom odbore alebo odvetví nie je zapísaná žiadna osoba alebo

b) osoba zapísaná v zozname nemôže úkon vykonať alebo vykonanie úkonu by bolo spojené s neprímeranými ťažkosťami alebo nákladmi.

2/ Znalec, tlmočník alebo prekladateľ ustanovený podľa odseku 1 môže vykonať úkon, len ak zložil sľub podľa § 5 ods. 7 pred súdom alebo iným orgánom verejnej moci, ktorý ho ustanovil za znalca, tlmočníka alebo prekladateľa.

Podľa § 143 ods. 2 Trestného poriadku, ak v príslušnom odbore alebo odvetví nie je zapísaná žiadna osoba, alebo osoba zapísaná v zozname znalcov nemôže podať znalecký posudok, alebo podanie znaleckého posudku by bolo spojené s neprímeranými ťažkosťami alebo nákladmi, možno do konania pribrať aj inú osobu s potrebnými odbornými a občianskymi predpokladmi, ak s tým súhlasí. Taká osoba je povinná pred vykonaním znaleckej činnosti zložiť sľub podľa osobitného zákona; ak ide o právnickú osobu, sľub zloží fyzická osoba poverená touto právnickou osobou vykonaním znaleckej činnosti.

Podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku pri výsluchu znalca na hlavnom pojednávaní sa použijú ustanovenia § 258 ods. 2 a a § 259 primerane. Namiesto výsluchu znalca možno čítať zápisnicu o jeho výpovedi alebo jeho písomný znalecký posudok, ak znalec bol pred podaním znaleckého posudku poučený podľa § 144, nie sú pochybnosti o správnosti a úplnosti znaleckého posudku a prokurátor i obžalovaný s tým súhlasia, alebo ak sa znalec naň odvolá.

Z § 143 ods. 2 Trestného poriadku a v nadväznosti naň z § 2 ods. 1 písm. b) a § 15 ods. 1 zákona č. 382/2004 je zjavné, že za znalca v trestnom konaní možno ustanoviť aj osobu nezapísanú v zozname znalcov, avšak za splnenia týchto podmienok:

- súhlasí s ustanovením;
- má potrebné odborné a občianske predpoklady;
- v príslušnom odbore alebo odvetví nebola zapísaná žiadna osoba, alternatívne osoba zapísaná v zozname znalcov nemôže úkon vykonať alebo vykonanie úkonu by bolo spojené s neprímeranými ťažkosťami alebo nákladmi;
- zloží zákonom predpísaný sľub (podľa § 5 ods. 7 pred súdom alebo iným orgánom verejnej moci, ktorý ho ustanovil za znalca).

V posudzovanej trestnej veci je nepochybné, že PhDr. W. F., PhD. v čase jej ustanovenia (ad hoc) za tzv. „znalkyňu na sľub“ nebola zapísaná v zozname znalcov, pričom z uvedených zákonných podmienok bolo splnené len to, že menovaná s ustanovením za znalkyňu súhlasila a že zložila zákonom predpísaný sľub.

Ďalšie zákonné podmienky na jej pribratie za znalkyňu však splnené neboli.

Z obsahu spisu možno konštatovať rezignáciu orgánov prípravného konania na zisťovanie a spisové zdokumentovanie dôvodu/dôvodov, pre ktorý/ktoré na vypracovanie psychologického znaleckého posudku, vo vzťahu k maloletým poškodeným deťom v tomto trestnom konaní (o ktorých v rozhodnom čase existovalo podozrenie, že boli týrané obžalovaným), nebol pribratý znalec zapísaný v zozname znalcov pre odbor klinickej psychológie detí.

Z (aj verejne) dostupného zoznamu znalcov v rozhodnom čase vyplýva, že pre uvedený odbor bolo v

zozname znalcov zapísaných množstvo znalcov (aj v rámci príslušného regiónu), preto v žiadnom prípade dôvodom pre pribratie znalca tzv. na sľub nebola splnená podmienka, že by v príslušnom odbore alebo odvetví nebola zapísaná žiadna osoba.

Spisovo nebol dokumentovaný akýkoľvek pokus (hoci aj neúspešný) o pribratie (kontaktovanie) akéhokoľvek v zozname zapísaného znalca; tým skôr potom nebol dokumentovaný ani dôvod, resp. prekážky, ktoré v zozname zapísaným znalcom bránili vykonanie znaleckého úkonu, či už celkom alebo v primeranom čase, resp. z akého konkrétneho dôvodu by vypracovanie znaleckého posudku niektorým z týchto znalcov bolo spojené s neprimeranými ťažkosťami alebo nákladmi. Ani uznesenie o pribratí znalkyne v jeho odôvodnení na uvedené otázky nedáva akúkoľvek odpoveď.

V konečnom dôsledku k podmienke, že znalkyňa ad hoc (na sľub) má disponovať potrebnými odbornými a občianskymi predpokladmi v spise celkom absentuje zdokumentovanie odborného vysokoškolského vzdelania a jej praxe ako psychológa, najmä z pohľadu jej praktických odborných psychologických skúseností s prácou s maloletými deťmi, keď ustanovená v tomto trestnom konaní bola na podanie znaleckého psychologického posudku (X. Y. XXXX) vo vzťahu k dvom maloletým deťom v tom čase vo veku XX (U. P.) a XX (M. P.) rokov.

K ustanoveniu PhDr. W. F., PhD. za znalkyňu ad hoc tak došlo v rozpore s uvedenými zákonnými ustanoveniami už v čase prípravného konania, pričom pochybením súdu I. stupňa bolo akceptovanie znaleckého posudku takto pribratej znalkyne v zmysle znaleckého dokazovania na hlavnom pojednávaní postupom podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku a pochybením odvolacieho súdu bolo akceptovanie zákonnosti a tým aj procesnej použiteľnosti ňou vypracovaného znaleckého posudku a jej výpovede ako znalkyne na hlavnom pojednávaní ako dôkazu, a z tohto pohľadunespĺnenie si riadnej prieskumnej povinnosti (odvolacieho súdu) v zmysle § 317 ods. 1 Trestného poriadku.

V posudzovanom prípade súdy oboch inštancií (ako vyplýva aj z odôvodnenia ich rozhodnutí v pôvodnom konaní) pri rozhodovaní o vine obvineného, uvedené znalecké závery - minimálne vo vzťahu k otázke následkov na duševnom zdraví a hodnovernosti poškodených maloletých detí U. P. a M. P. - zohľadnili a nemožno tak konštatovať, že by tieto znalecké závery nemali na postavenie obvineného (primárne už v otázke posúdenia jeho viny) materiálny dopad, v dôsledku čoho bol naplnený dovolací dôvod upravený v § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku.

S ohľadom na vyššie konštatované pochybenia bude úlohou súdu I. stupňa pri úvahách v otázke viny obvineného posúdiť dôkazný stav v danej veci, pominúc pritom vyššie uvedené znalecké psychologické závery vo vzťahu k maloletým poškodeným, zvážiť objektívne možnosti, resp. efektívnosť prípadného doplnenia ďalšieho dokazovania, a zohľadniť pritom aj hrozbu sekundárnej viktimizácie poškodených (ak by mali byť vystavení ďalším procesným úkonom), posúdiť aj dĺžku prebiehajúceho trestného stíhania obžalovaného a najmä odstup času od ukončenia protiprávnosti súdeného konania obvineného (rok 2013) a dôsledne pritom zvážiť aj intenzitu jeho protiprávneho konania a škodlivých následkov.

V prípade uznania viny obvineného, v rámci eventuálneho rozhodovania o treste, vzhľadom na uvedené skutočnosti, a po zohľadnení výsledkov pôsobenia na obvineného doposiaľ vykonávaným trestnom odňatím slobody, bude nevyhnutné dôsledne zvažovať potrebu pôsobenia naň nepodmienečným trestom odňatím slobody, v aktuálnom čase aj z pohľadu naplnenia zásad ukladania trestov (§ 34 Trestného zákona).

* * *

K ostatným dovolacím námietkam obvineného (nad rámec vyššie uvedených, hodnotených dovolacím súdom ako dôvodných) dovolací súd uvádza nasledovné :

Posúdenie dôvodnosti námietok obvineného k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku (uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby) z dôvodu už vyššie

konštatovaných pochybení (vo vzťahu k absencii skutku v odvolacom rozsudku) stratilo svojej opodstatnenie. Posudzovanie otázok trestu je aktuálne predčasné.

K námietkam proti nezákonnosti začatia trestného stíhania a ustanovenia znalca RNDr. Mgr. Y. M., PhD. (klinický psychológ dospelých), resp. aj nezákonnosti ním vypracovaného znaleckého posudku (č. XX/XXXX), dovolací súd konštatuje, že nevznesením obvinenému obvinenia súčasne so začatím trestného stíhania neutrpeľa ani zákonnosť začatého trestného stíhania ani jeho právo na obhajobu (tým, že sa proti pribratiu znalca nemohol brániť sťažnosťou).

Samotným procesným úkonom „začatia trestného stíhania tzv. vo veci“ (v danej veci 31. októbra 2013) bez ďalšieho, práva žiadnej osoby porušované nie sú. Policajť je povinný vzniesť podozrivej osobe obvinenie bezodkladne po tom, ako taký postup odôvodňuje dôkazná situácia.

Postup policajta, ktorý sa po začatí trestného stíhania tzv. vo veci rozhodol preverovať hodnovernosť (a tým pravdivosť tvrdení) oznamovateľky trestného činu (a súčasne poškodenej) L. P. je nevyhnutné z pohľadu postavenia obvineného vnímať ako snahu dôkazného preverovania dôvodnosti/nedôvodnosti pre vznesenie mu obvinenia, čo je prístup nepochybne priaznivejší pre obvineného než stav vznesenia mu obvinenia bez takého preverovania. Právo brániť sa proti záverom znaleckého posudku RNDr. Mgr. Y. M., PhD. - hoci bol pribratý ako znalec do konania síce po začatí trestného stíhania, ale pred vznesením obvinenia - obvinenému zachované bolo v ďalšom priebehu konania, po vznesení obvinenia, ako aj následne v súdnom konaní v rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní - dňa 23. marca 2018 bol vykonaný výsluch znalca kontradiktórnym spôsobom za prítomnosti obvineného a obhajcu JUDr. Martina Gajera.

Pokiaľ ide o dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku (súd rozhodol v nezákonnom zložení), dovolací súd zdôrazňuje, že podľa § 371 ods. 4 Trestného poriadku dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. a) až písm. g) Trestného poriadku - t. j. aj dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku - možno (úspešne) použiť len ak namietaná okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom. Uvedenú zákonnú podmienku pre meritórny prieskum tejto ním namietanej chyby v dovolacom konaní obvinený nespĺnil.

Pokiaľ ide o ďalšie dovolacie námietky, tieto vzhľadom na obnovenie trestného stíhania obvineného, môže obvinený vzniesť v rámci vlastnej procesnej obrany v ďalšom priebehu konania, pričom bude vecou súdu I. stupňa, aby sa s nimi vysporiadal, avšak z pohľadu naplnenia niektorého z uplatnených dovolacích dôvodov ich dovolací súd hodnotil ako nedôvodné.

* * *

Posudzujúc dovolanie obvineného, v posudzovanej trestnej veci vo vyššie uvedených intenciách, dovolací súd zistil, že dovolanie obvineného proti rozsudku odvolacieho súdu je dôvodné pre už vyššie zistené pochybenia súdov oboch inštancií v pôvodnom konaní napĺňajúce dovolacie dôvody upravené v § 371 ods. 1 písm. g), písm. i) Trestného poriadku.

Dovolací súd preto podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. g), písm. i) Trestného poriadku vyslovil, že rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 4To/79/2019 z 23. januára 2020, bol porušený zákon v neprospech obvineného Ing. P. P.; podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil toto rozhodnutie ako aj rozsudok súdu I. stupňa, zrušujúc súčasne aj ďalšie rozhodnutia naň obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázal Okresnému súdu Bratislava V, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Súčasne dáva do pozornosti § 391 Trestného poriadku, podľa ktorého orgán, ktorému bola vec prikázaná, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo veci dovolací súd, a je povinný vykonať

úkony, ktorých vykonanie dovolací súd nariadil (ods. 1) a ak bolo napadnuté rozhodnutie zrušené len v dôsledku dovolania podaného v prospech obvineného, nemôže v novom konaní dôjsť k zmene rozhodnutia v jeho neprospech (ods. 2).

* * *

Podľa § 380 ods. 2 Trestného poriadku, ak sa vykonáva na obvinenom trest odňatia slobody uložený mu pôvodným rozsudkom a dovolací súd na dovolanie výrok o tomto treste zruší, rozhodne súčasne o väzbe.

K tejto otázke je namieste zdôrazniť, že počas trestného stíhania v rámci pôvodného konania až do právoplatnosti odsudzujúceho rozhodnutia nebol obvinený vo väzbe v posudzovanej trestnej veci.

V súčasnosti na podklade odsúdenia v tejto trestnej veci vykonáva právoplatne uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov.

Počas pôvodného trestného stíhania neboli zistené také prejavy obvineného, stíhaného na slobode, ktoré by odôvodňovali existenciu hrozby z jeho strany v zmysle niektorých väzobných dôvodov upravených v § 71 ods. 1 Trestného poriadku; osobitne neboli zistené akékoľvek formy agresie voči poškodeným, charakterom zodpovedajúce skutkovým okolnostiam, pre ktoré bol vystavený trestnému stíhaniu.

Nemožno pritom prehliadať ani neprimeranú dĺžku trestného stíhania v danej veci, počas ktorého bol obvinený na slobode, keď trestné stíhanie (tzv. vo veci) bolo začaté už 31. októbra 2013, obvinenie bolo Ing. P. P. vznesené až 9. marca 2016 a k jeho právoplatnému odsúdeniu v pôvodnom konaní a súčasne k nástupu trestu odňatia slobody došlo až 23. januára 2020.

Navyše už počas pôvodného konania obvinený s poškodenými nezdial spoločnú domácnosť, čím sa dostatočne eliminovala hrozba konfliktných situácií medzi označenými, správnosti ktorého záveru nasvedčuje aj fakt nezistenia pokračovania vo vzájomných konfliktoch s poškodenými.

Aktuálne tak neexistuje akýkoľvek, konkrétnymi okolnosťami odôvodniteľný, predpoklad z konania obvineného na slobode napĺňajúceho konkrétnu obavu vyjadrenú niektorým z väzobných dôvodov upravených v § 71 ods. 1 Trestného poriadku.

Dovolací súd tak nezistil zákonný podklad pre vzatie obvineného do väzby z akéhokoľvek dôvodu, preto obvineného do väzby nevezal.

Zrušenie odsudzujúceho rozhodnutia, majúc na zreteli tak rozsudok odvolacieho súdu aj rozsudok súdu I. stupňa v danej veci, spôsobuje zánik pôvodne právoplatne uloženého trestu obvinenému, čoho nevyhnutným dôsledkom, v spojení s absenciou dôvodov pre vzatie obvineného do väzby, je prepustenie obvineného z výkonu trestu odňatia slobody na slobodu.

Najvyšší súd len pripomína, že ďalším procesným dôsledkom tohto rozsudku je návrat veci do štádia pôvodného konania, t. j. neprávoplatne skončeného trestného stíhania pred súdom I. stupňa.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok (§ 392 ods. 2 Trestného poriadku).